

موعظه در تاریخ ۸ فوریه ۲۰۲۶ در کلیسای برمهافن توسط فرزین اسلامدوست درباره انجیل
مرقس، باب ۴، آیات ۲۶-۲۹

دوستان عزیز

۱. من امروز متن موعظه خود را از انجیل مرقس، باب ۴، آیات ۲۶-۲۹ انتخاب کرده ام. در این آیات ، عیسی مسیح با یک مثال کوتاه ولی عمیق به ما می آموزد که چطور می توانیم به پادشاهی خداوند برسیم. اما در ابتدا میخوام بیرسم: پادشاهی خداوند برای شما چه معنایی دارد؟ آیا باید جایی در آسمان باشد؟ آیا این همان بهشت با درختان و رود های زیبا است؟ آیا این دنیای جدید به معنی زندگی ابدی است؟ یا ما باید در جای دیگری دنبال این پادشاهی بگردیم ؟ اما کجا؟

۲. همه ما انسانها می دانیم که ما به خواست خداوند در این کره خاکی به دنیا می آیم و پس از مدت نسبتا کوتاهی باید دوباره به سوی او بازگردیم، تا بتوانیم زندگی ابدی را تجربه کنیم . همینطور حتما بسیاری از شما شنیده اید که وقتی ما به عنوان یک جنین در رحم مادر زندگی می کنیم، تمام آنچه که در دنیای خارج و اطراف ما رخ می دهد، مانند استرس و رژیم غذایی مادر و یا موزیک و ... ، تاثیر مستقیم در زندگی ما بعد از تولد دارد و ما نمی توانیم تغییری در آن ایجاد کنیم .

۳. با توجه به این حقیقت ، می توان اینطور نتیجه گرفت که زندگی ما بر روی زمین نیز تاثیر مستقیم در زندگی ابدی ما خواهد داشت. این نگرش را می توان در تمام ادیان و به شکل های مختلف دید ، به ویژه در ادیانی که در آنها شریعت و قوانین سفت و سخت نقش مهمی را ایفا می کنند. اما در مسیحیت ، بر خلاف اسلام و یا یهودیت ، ما با اینچنین قوانین و شریعتی سرو کار نداریم و ایمان به عیسی مسیح و پیروی از او تنها راه نجات و زندگی ابدی با خداوند است .

۴. اما ما طبق مثال عیسی ، در زندگی کوتاه خود چه کارهایی باید انجام دهید؟ ما چه بذرها یی در اختیار داریم که باید کاشته شوند؟ چه مدت باید صبر کنیم تا بتوانیم نتیجه اعمال خود را ببینیم ؟ در سال های گذشته ، این افتخار را داشته ام که به عنوان مترجم در جلساتی که پاستور وبا با سایر خواهران و برادران مسیحی درباره ایمان مسیحی آنها داشته ، شرکت کنم و نظرات و دیدگاه های این دوستان را بشنوم .

۵. در این جلسات همیشه یک سوال بود که به نظر من بسیار جالب است و این سوال که : **چه چیزی در مسیحیت برای شما بیشتر از هر چیز جالب و خوشایند است ؟** پاسخی که دوستان من به این سوال دادند باعث شد که از این پاسخ ها در نوشتن و آماده سازی موعظه خود استفاده کنم و آنها را به عنوان **بذرها ی زندگی خود در نظر بگیرم .**

۶. برخی از دوستان معتقدند که **عشق و محبت خداوند** در ایمان مسیحی برای آنها از همه چیز مهمتر است. پس اولین بذری که باید در زندگی خود بکاریم ، عشق و محبت است. اگر ما بذر عشق و محبت را در اطرافیان خود ، و یا حتی در بین سایر موجودات و حیوانات و طبیعت اطراف خود بکاریم ، زمانی خواهد رسید که می‌توانیم اثرات آن را در زندگی خود به طور واضح مشاهده کنیم. ما باید حتی خودمان را دوست داشته باشیم ، چون که ما هر یک فرزند خداوند هستیم. عشق و محبت به ما حس خوشحالی و خوشبختی میدهد و این خود شروعی برای رسیدن به پادشاهی خداوند است.

۷. شاید زمان زیادی طول بکشد تا ما نتیجه محبت خود به دیگران را ببینیم . گاهی اوقات هم این نتایج با انتظارات ما از دیگران کاملا متفاوت خواهد بود.

اما دوستان لطفا به این موضوع توجه کنید که قرار نیست تمام دانه های ما در دست داریم ، به محصول تبدیل شوند. بلکه فقط آنهایی که از جانب خداوند در نظر گرفته شده اند تا رشد کنند و برای ما محصولی به همراه داشته باشند. تنها یک دانه کافیت تا با آن بتوانیم در آینده صدها و یا شاید هزاران دانه برداشت کنیم . در نتیجه ، لطفا به دیگران عشق بورزید ، نه برای رضایت و خوشایند آنها ، بلکه برای اینکه نام خداوند را جلال بدهید و او را خوشنود سازید و همه چیز را به دستان خداوند بسپارید.

۸. خیلی از دوستان جواب سوال بالا را اینگونه دادند که **مسیحیت برای آنان یعنی راه نجات و شروع یک زندگی جدید**. پس دومین بذری که در دستان ما قرار داده شده نیز می‌توانید این باشد که خداوند من را از گناهان رها ساخته و هر روز باید برای من یک شروع جدید باشد. ما باید سعی کنیم که هر روز خود را در هر زمینه ای پیشرف دهیم . نمی‌دانیم چه زمانی طول خواهد کشید تا نیروی بالقوه ما به مهارت یا توان جدیدی تبدیل شود. اما امید به قدرت خداوند و اینکه او ما را همیشه از نظر روحی و جسمی حمایت کرده تا بتوانیم از دست گناهان در امان بمانیم ، باعث می‌شود تا نیروی بیشتری پیدا کنیم.

۹. از آنجایی که خداوند توسط عیسی مسیح من را از دست گناهان نجات داد و زندگی دوباره ای را به من هدیه کرد ، خود را موظف میدانم که درباره عیسی مسیح و لطف خداوند با دیگران صحبت کنم و به آنها بشارت دهم. هر کس خود این حق را دارد که تصمیم خود را مبنی بر زندگی با خداوند بگیرد. اما چه کسی می‌داند که چطور و چه زمانی مردم این خبر خوش را از دل و جان خود پذیرا میشوند؟ دقیقا مانند یک بذر کوچک در دل خاک ، که خداوند از آن محافظت می‌کند و در زمان مناسب به آن اجازه رشد و باروری می‌دهد. من در این جلسات و از دوستان خود بسیار زیاد شنیده ام که ماجرای آشنایی آنها با مسیحیت به زمانی خیلی قبل‌تر و توسط شخصی از دوستان و یا همکاران ایشان برمی‌گردد. ولی در نهایت در زمانی مناسب، وقت آن می‌رسد که فرد تصمیم خود را گرفته و مسیحی می‌شود.

۱۰. همچنین بسیار زیاد از دوستان شنیده ام که **آزادی و آرامش درونی** که به واسطه مسیحیت در آنها ایجاد شده ، عامل اصلی علاقه آنها به مسیحیت است. پس بذر سوم را می‌توان اینگونه در نظر گرفت که وقتی فرد یا افرادی دچار سختی و مشقات زیاد می‌شوند، ولی با این وجود اجازه دارند که در هر زمان و هر مکان با زبان مادری خود با خداوند صحبت کنند و شکایت و ناراحتی خود را اعلام نمایند ، این

خود باعث آرامش قلبی افراد می‌شود. این آرامش از ایمان فرد به اینکه ما همه فرزندان خداوند هستیم و او همیشه ما را مانند فرزندان خود دوست داشته و بهترین برنامه‌ها را برای زندگی ما در نظر می‌گیرد، شکل می‌گیرد.

۱۱. ولی از آنجایی که ما همگی انسان هستیم، گاهی دچار یاس و ناامیدی می‌شویم. حتما شما نیز با افرادی برخورد داشته‌اید که دیگر تمایلی به آمدن به کلیسا ندارند و یا ایمان آنها ضعیف شده یا از بین رفته است. من ولی معتقد هستم که این دوره زمانی در این افراد نیز، بخشی از نقشه خداوند برای آنهاست. درست مانند بذری در خاک و در فصل زمستان که هیچ جوانه و یا تغییر قابل مشاهده‌ای از آن دیده نمی‌شود و همه گمان می‌کنند که مرده است و دیگر هرگز سر از خاک بیرون نخواهد آورد. و ناگهان در فصل بهار و پس از یک باران نرم بهاری، به همگان قدرت و معجزه خداوند را نشان خواهد داد.

۱۲. همه شما دوستان که اینجا هستید هم شاید این دوره‌ها را داشته‌اید. بخصوص وقتی که آرزوها و خواسته‌های شما برآورده نشده و یا جوابی برای دعاهای خود دریافت نکرده‌اید. بسیاری از ایرانیان سال‌هاست که برای آرمان آزادی خود در مقابل رژیم دیکتاتور آخوندی مبارزه می‌کنند. ولی کسانی هستند که مایوس شده و دیگر برای آزادی ایران دعا نمی‌کنند، چونکه تغییر مورد نظر آنها هنوز رخ نداده است و بسیاری بی‌رحمانه توسط این رژیم سرکوبگر کشته شده‌اند. اما من ایمان دارم که این دانه کوچک آزادی، روزی پوسته خود را خواهد شکافت و بارور خواهد شد و از این دانه، هزاران دانه آزادی در سراسر ایران پراکنده می‌شود.

۱۳. برخی دوستان در صحبت‌های خود به این نکته اشاره کرده‌اند که خداوند مسیحیت با خداوند دیگر ادیان متفاوت است. او خود را به شکل انسان درآورد تا به میان ما بیاید و به ما خدمت کند و بزرگترین خدمت او به انسان این بود که بار گناهان را از دوش ما برداشت و در این راه مصلوب و کشته شد. برای همین، من نام بذر چهارم را **خدمت** می‌گذارم. ما به دیگران خدمت می‌کنیم، نه برای اینکه آنها از ما راضی باشند، بلکه برای جبران و تشکر از محبت خداوند. خداوند خود به هر یک از ما این توان را به شکلی داده، که بتوانیم به همدیگر و در حد توان و استعداد خود، کمک کنیم و نام عیسی مسیح را جلال دهیم.

۱۴. **بخشش لغت دیگری است که من اغلب از دوستان به عنوان مهمترین شاخصه مسیحیت می‌شنوم.** خداوند گناهان ما را بخشید، پس ما نیز باید گناهکاران خویش را ببخشیم. پس دانه بعدی در دستان من، که میتواند راهی برای رسیدن به پادشاهی خداوند باشد، بخشش است. اما برای بسیاری، از جمله خود بنده، آسان نیست که خطا و گناه دیگران را ببخشیم. ذات انسانی ما باعث می‌شود که فراموش کردن کارها و رفتارهای دردآور و بد دیگران برای ما دشوار شود و کینه و انتقام جای آن را بگیرد.

۱۵. اما دوستان من، ما امروز درباره بذرهایی به نام محبت، آرامش درونی، آزادی و خدمت صحبت کردیم. این بذرها به ما کمک میکنند تا به پادشاهی خداوند و حیات جدید برسیم. کینه و انتقام در مزرعه ما مانند آفت هستند. پس به عنوان یک انسان باید اول خود را ببخشیم و قبول کنیم که ذات انسان همیشه با اشتباه همراه بوده و هست. این اشتباهات نباید مانند یک زنجیر به دست و پای ما باشند، چرا که رشد ما را کند و یا حتی متوقف می‌کنند. ما باید با کمک ایمان خود، این افکار منفی را از خود دور کرده و روح خود را آزاد و رها، برای رشد مثبت نگه داریم.

۱۶. من به شخصه آیه ۲۷ را بسیار دوست دارم. آنجا که عیسی در مثل خود می‌گوید: "ما نمی‌دانیم که این دانه‌ها چگونه رشد می‌کنند. آنها به خودی خود در شب و روز در حال رشد هستند." این بدان معنی است که ما انسانها، هرگز نمیتوانیم همه چیز را در کنترل خود داشته باشیم، بلکه این **خداوند است که بهترین را برای ما برنامه ریزی کرده**. ما باید صبور باشیم و به خداوند اعتماد کنیم.

۱۷. آنچه من امروز جمع آوری و به عنوان بذرها در اختیار ما برای رسیدن به پادشاهی خداوند ارائه کردم، مسلماً تنها برداشت من از سخن عیسی مسیح و تجربیات شخصی من از کلام و نظرات دوستانم بود. یقیناً موارد دیگری نیز وجود دارند که شاید شما درباره آنها فکر کرده و یا نظری دارید. من دعا میکنم که خداوند توسط روح القدس، از همه ما در این مسیر محافظت کند و به ما صبر، درک و توان آن را بدهد که بتوانیم تصمیماتی که او برای زندگی ما دارد، بپذیریم و در راه درست ایمانی خود قدم برداریم. تا آن زمان که دانه‌های ما به محصول تبدیل شوند و بتوانیم آنها را برداشت کنیم.

آمین